

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/41/2025
Identifikačné číslo spisu:	1222010894
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1222010894.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného Š. W. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2025 v Bratislave dovolanie obvineného Š. W. podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Martina Černáka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. marca 2023, sp. zn. 4To/18/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. W. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 30. novembra 2022, sp. zn. 31T/90/2022, uznal obvineného Š. W. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 5 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvinenému uložil po dobu výkonu ochranného dohľadu zákaz požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený Š. W. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 9. marca 2023, sp. zn. 4To/18/2023, rozhodol tak, že postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Š. W. zamietol.

Dňa 8. júla 2024 podal obvinený Š. W. prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Martina Černáka písomne odôvodnené dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm.

i) Tr. por., a sice:

- bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa;
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený vo svojej dovolacej argumentácii namietal uloženie neprimerane prísneho trestu odňatia slobody, pri ukladaní ktorého sa súd neriadil zásadami pre ukládanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Aj napriek tomu, že súd pri ukladaní trestu postupoval podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, aj takto uložený trest je podľa názoru obvineného neprimerane prísny a nespravodlivý, keďže účel trestu a jeho nápravu možno dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. Uviedol, že súd mu mohol a zároveň mal uložiť miernejší trest odňatia slobody a to na spodnej hranici zníženej trestnej sadzby. Poukázal na skutočnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal, tento úprimne oľutoval, počas konania napomáhal k riadnemu objasneniu skutkového stavu a zároveň napomáhal aj pri objasňovaní inej trestnej činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudkom rozhodol, že uznesením krajského súdu a rozsudkom okresného súdu v časti výroku o treste bol porušený zákon v neprospech obvineného a aby uvedené rozhodnutia zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „prokurátor“) podaním z 24. apríla 2025 konštatujúc nenaplnenie obvineným uplatnených dovolacích dôvodov. Rozsudok okresného súdu ako aj uznesenie krajského súdu považoval za správne a zákonné, vychádzajúce zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Stotožnil sa so závermi krajského súdu, ktorý sa náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami prípadu a presvedčivým spôsobom zdôvodnil zákonnosť i primeranosť namietaného trestu odňatia slobody. Mal za to, že súd v danej veci zákonným spôsobom individualizoval trestnú sadzbu stanovenú v Trestnom zákone na trestnú sadzbu v rozpätí od 6 rokov a 8 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiace.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Š. W. postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dňa 23. júla 2025 bolo dovolanie obvineného Š. W. spoločne s kompletným k veci prislúchajúcim spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na konanie a rozhodnutie.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k

náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, a nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať v intenciách Trestného poriadku len odvolací súd [§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.]. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolateľ v dovolaní, ktoré smeruje proti výroku o uloženom treste, uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Tr. por. Podľa ustálenej súdnej praxe (S 5/2011 - ide o stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010) vzájomný vzťah týchto dovolacích dôvodov je taký, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste a z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Všeobecné hľadiská stanovené pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. na rozdiel od ustanovení § 41 Tr. zák. a § 42 Tr. zák. o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, nemožno podradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Najvyšší súd uvádza, že neprimeranosť či prísnosť uloženého trestu je možné v dovolacom konaní úspešne uplatňovať len v tom prípade, ak bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za daný trestný čin nepripúšťa, čo však prejednávaný prípad nie je. Obvinenému bol uložený trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 5 Tr. zák. (podľa ktorého je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 10 až 15 rokov) s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa znižovala o tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby na 13 rokov a 4 mesiace) a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zák. (dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa znižovala o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby na 6 rokov a 8 mesiacov). Ak teda bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, ide o zákonom prípustný druh trestu uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe.

Argumenty obvineného uvedené v dovolaní týkajúce sa neprimeranosti uloženého trestu nie sú spôsobilé naplniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pretože namietanie neprimeranosti uloženého trestu je z pohľadu dovolacieho konania irelevantné, keďže v konaní o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku sa neposudzuje uložený trest z hľadísk zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. ako v pôvodnom konaní a ako vyplýva už z vyššie uvedeného ani v prípade existencie takého pochybenia by to nespádalo pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ (S 5/2011), čo vyplýva z toho, že dovolací súd nie je ďalšou riadnou opravnou inštanciou na posudzovanie vecí, resp. ukladaného trestu zo všeobecných hľadísk účelu trestu ustanovených v § 34 Tr. zák. a uložený trest možno posudzovať v dovolacom konaní iba z presne v zákone vymedzených dovolacích dôvodov.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por. nie sú dané, a preto dovolanie obvineného Š. W. na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.